

[Arentoft]

»Vil statsministeren oplyse, med hvilken begrundelse de to børn på 8 og 9 år blev fjernet fra Henning Becker den 11. oktober 1977, samt oplyse børnenes opholdssted og tidspunkt for deres eventuelle tilbagesendelse til Henning Becker?«

Grunden er den, at jeg oprindeligt stillede spørgsmålet til statsministeren, men statsministeren ønskede at henvise det til socialministeren, på trods af at jeg bad om, at det var statsministeren, der som regeringschef svarede, fordi både socialministeren og ministeren uden portefølje efter min mening er blandet ind i dette.

Desværre kender jeg næsten socialministerens svar på forhånd. Jeg får at vide: det er ikke mit bord, det er Helsingørsk Børneværn. Og når man spørger Helsingørsk Børneværn, så får man at vide, at det er socialstyrelsen. Jeg synes, det er et meget vigtigt spørgsmål, idet jeg ikke forstår, at man uden videre kan fjerne disse børn. Jeg var ude at besøge Henning Becker forleden aften. Han har intet hørt fra de børn siden den 11. oktober; han aner ikke, hvor de befinder sig. Børnene kan ikke komme i forbindelse med ham. De er fjernet efter en egenmægtig beslutning af børneværnets formand, Peter Petersen, oppe i Helsingørsk, og så vidt jeg ved, har sagen endnu ikke været forelagt Helsingørsk Børneværn eller Helsingørsk sociale udvalg. Det synes jeg er helt fantastisk.

Jeg vil spændt lytte til, hvilke oplysninger socialministeren kan give, men jeg er bange for, at jeg får det svar, som jeg antydede før.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil først sige til hr. Arentoft, at det ville jo også være mærkeligt, hvis jeg svarede forskelligt på spørgsmålene, når de er så ens.

I anledning af det sidste spørgsmål må jeg henvise til min besvarelse her i tinget den 9. november, hvor jeg svarede på et spørgsmål fra hr. Pilgaard Andersen om de to børn.

Som det vil være hr. Arentoft bekendt, er sagen indanket for den sociale ankestyrelse, og ankestyrelsen har bedt de lokale myndigheder om nærmere oplysninger. Ankestyrelsen vil først, når oplysningerne foreligger, kunne tage stilling til spørgsmålet om ankens behandling.

Arentoft (FP):

Det drejer sig netop om indbringelsen for den sociale ankestyrelse. Det er sket for længe siden gennem Henning Beckers advokat, men der er intet sket endnu. Hvis der ikke sker noget meget hurtigt, så går sagen videre til landsretten, for det kan simpelt hen ikke nytte noget, at man i månedsvis holder disse børn væk fra den, de betragter som deres far. Det er børn, som dårlig nok kan tale dansk, og det er efter min mening helt fantastisk, at man fra danske myndigheders side kan behandle oven i købet udenlandske børn på den måde. Det skulle bare være danske børn, der blev behandlet på den måde, så skulle man se et ramaskrig i pressen og alle vegne, men her sker der ingenting. Vi kan simpelt hen – heller ikke over for udlandet – være bekendt at opføre os over for de børn, som vi gør, og socialministeren burde sørge for at tage hånd i hanke med, at der kom orden i den sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *justitsministeren* af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Hvorfor nægtede ministeren advokat Jørgen Jacobsen ret til at få spørgsmålet om behandlingsformen af tillidsmandssagen mod Poul Erik Hansen og Louis Schandorph prøvet ved højesteret?«

(Spm. nr. 210).

Skriftlig begrundelse.

Som det vil være bekendt, blev sagen rejst mod de to tillidsmænd på grundlag af en politisk dagsorden, vedtaget i folketinget den 29. april 1977 efter statsminister Anker Jørgensens dramatiske afbrydelse af folketingets forhandlinger på grund af en påstået alvorlig og ulovlig handling fra tillidsmændene på Berlingske Tidende.

Senere krævede justitsminister Orla Møller, at der blev rejst strafferetssag mod de to tillidsmænd, selv om der ikke var sket anmeldelse fra hverken de faktorer, man påstod var truet, eller fra Berlingske Tidendes ledelse.

Der er derfor ingen tvivl om, at sagen er rejst af politikere på grundlag af en politisk beslutning, og derfor forekommer det urime-